

værende Skattelov ligger noget Andet og Mere end alene dette at ſkaffe Statskaſſen en Indtægt. — Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds dernæſt har ſpurgt mig om, hvorvidt jeg vilde paraſere nærværende Lovforſlag, hvis det blev endelig vedtaget, vil mit Svar derpaa allerede ligge i, hvad jeg har ſagt. Derſom jeg endnu i det Dieblit, da dette Lovforſlag bliver forelagt Statsraadet, er Finantsminister — hvilket jeg imidlertid ſlet ikke er vis paa at være til den Tid — vil jeg ſelvſølgelig paraſere det, idet jeg for det Førſte har den Overbeviſning, at Lovforſlaget i og for ſig er godt og tjenligt, og dernæſt har erhvervet Forviſning om, at den ſamme Anſkuelse beles af det ſtore Flertal ſaavel i dette ſom i det andet Thing.

Hindenburg: Derſom den høitærede Finantsminister kan overbeviſe mig om, at han er i Stand til at ſkaffe den Lov, om hvis Vedtagelse der her er Tale, Efterlevelſe, ſaa ſkal jeg ſtemme for den; men naar en ſaadan Sikkerhed ikke kan gives fra hans Side, er jeg ikke i Stand til at ſe, at de almindelige Betragtninger, ſom den høitærede Finantsminister har fremsat, kunne hjælpe noget paa Loven. Jeg ſkal tage et ganſke konkret Exempel. Jeg ſætter, at en Mand, ſom har 20,000 Rd., og ſom vil kjøbe Papirer for denne Sum for at ſkaffe ſine Penge en fordelagtig Anbringelse, beſlutter at anlægge dem i fremmede Pengeeffekter, ſom han kan kjøbe for det Halve af deres nominelle Værdi. Under denne Forudsætning vil alſaa hvert Tuffinde Daler efter den foreliggende Lov blive beſkattet med 13 Rd. 2 Mk., og denne Sum tagen 20 Gange udgjør, hvis jeg regner rigtig, 270 Rd., ſom alſaa er den Sum, Manden ſkal udgive for at ſydeſtgjøre Loven. Han ſpørger nu den Mand, af hvem han kjøber Papirerne, om der er nogen Sandſynlighed for, at det vil lykkes Finantsministeren at tilholde ham at betale dette Afgiftsbeløb, men han ſaar efter min Formening det Svar, at derom kan der ikke være Tale; han kan meget vel kjøbe Obligationerne, ſelv om de ere uſtemplede, thi der vil aldrig være Tale om, at nogen danſk Stats-

autoritet ſaar Leilighed til at ſe dem. Hvergang han ſkal høre ſin Rente, gaar han med de afſlippede Coupons til en Vereller, men ingeniſomhelſt danſk Autoritet, ingeniſomhelſt under den høitærede Finantsminister hørende Embedsmand ſaar det Allermindſte med diſſe Obligationer at beſtille eller ſaar dem at ſe. Naar man tager det konkrete Forhold, jeg her har tilladt mig at fremsætte, hvorefter en Mand i fremmede Papirer anbringer ſine 20,000 Rd., ſom jeg vil ſætte indbringe ham en aarlig Rente af 1000 Rd., vil det ſes, at 270 Rd. er en meget betydelig Afgift at betale paa een Gang, og jeg behøver ikke at tilføie, at Afgiften, naar man tænker ſig, at den nævnte Anbringelse af Mandens Formue ikke har nogen ſtabil Karakter, men at han kun kjøber de fremmede Pengeeffekter for atter at ſælge dem, bliver endnu høiere, end den er i det første Tilfælde. Jeg er ikke i Stand til at ſe, at den høitærede Finantsminister vil kunne ramme det Forhold, hvorom jeg her har talt, undtagen i det ganſke uſandſynlige Tilfælde, at Manden ſkulde tage ſine uſtemplede Obligationer paa Gaden, ſaaledes at de maaſte kunde komme i Politets Hænder, eller i det Tilfælde, at den Bedkommende dør; men da indtræder det ſæregne Karakteriſtiſke, at Manden, der har gjort ſig ſkyldig i Lovovertrædſelen, ſlet ikke rammes, men at derimod ganſke uſkyldige Perſoner, nemlig de, ſom ere hans Arvinger, rammes ſaa meget deſto haardere. Naar en Overtrædſe af Loven har fundet Sted, ſkal der nemlig efter Lovforſlaget erlægges en overmaade betydelig Mulkt, nemlig det 25-Dobbelte af den Afgift, man har unddraget ſig for at erlægge, og holde vi os til det af mig anførte Tilfælde, hvori Afgiften var 270 Rd., ſaa vil alſaa Mulkten overſtige en Sum af 3000 Rd.; men jeg ſpørger nu, om det ikke er naturligt og rimeligt, at hans Arvinger ikke ſkjøtte om at betale diſſe 3,000 Rd., naar de kunne ſlippe derfor ſaa let, ſom Loven giver dem Anviſning paa, nemlig ved at kjøbe Stempelmærker for 270 Rd. og klæbe dem paa Obligationerne med Angivelse af diſſes Nummer, Serie osv.? For mig er det ſom ſagt det Afgjørende, om den høitærede Finantsminister kan